

1. Ho - spodin rá - čí sám pastýř můj bý - ti,
ne - bu - du v ni - čem ne - do - stat - ku mí - ti.
On na past - vi - nách pa - se mne roz - koš - ných,
u - vo - dí včas - ně k pramenům vod ži - vých.
Pro jmé - no své mou du - ši ob - čer - stvu - je,
po stezkách pří - mých šťast - ně pro - vo - zu - je.

2. Byť se mi jednou dostalo i jíti / údolím stínu hrůzyplné smrti, / tys, Pane, se mnou, nebojím se zlého, / z berly těším se, též i z prutu tvého. / Ty sám mne sytíš hojně při svém stole, / když na to hledí moji nepřátelé.

3. Ty olejem mou hlavu pomazuješ, / i kalich můj sám štědře naplňuješ. / A tak pokud mi dopřáváš života, / tvá provádí mne milost i dobrota. / I budu v Páně domu přebývati, / po všechn svůj věk jej oslavovati.

T: Jiří Stroj / Písně duchovní evanjelistské, 1615 /
Evangelický zpěvník, 1979

M: Pseaumes octante trois de David, 1551